

പവിത്രതയുടെ സമ്പൂർണ്ണ സ്റ്റേജ്

ബാപ്ദാദ എല്ലാ കുട്ടികളുടെയും വിശേഷ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ കാണുകയായിരുന്നു. ഓരോ ആത്മാവും യഥാ യോഗം, യഥാ ശക്തി ഹോണെസ്റ്റും ഹോളിയെസ്റ്റും എത്രത്തോളം ആയിട്ടുണ്ട്. ഓരോ പുരുഷാർത്ഥി ആത്മാവും ബാബയുമായുള്ള സംബന്ധത്തിൽ ഹോണെസ്റ്റ് അതായത് ബാബയോട് വിശ്വസ്തരും സത്യമായ ഹൃദയവുമുള്ളവരാകുവാനുള്ള ലക്ഷ്യം വച്ച് നടക്കുന്നവരാണ്, എന്നാൽ ഹോണെസ്റ്റാകുന്നതിലും ക്രമമുണ്ട്.

1) എത്രത്തോളം ഹോണെസ്റ്റാണോ അത്രത്തോളം ഹോളിയെസ്റ്റായിരിക്കും -ഹോളിയെസ്റ്റാകുന്നതിനുള്ള മുഖ്യമായ കാര്യം -ബാബയോട് സത്യമായിരിക്കുക. ബ്രഹ്മചര്യം ധാരണ ചെയ്താൽ മാത്രം പവിത്രതയുടെ ഉയർന്ന സ്റ്റേജാകില്ല, എന്നാൽ പവിത്രത അർത്ഥം യാഥാർത്ഥ്യം അതായത് സത്യം. അങ്ങനെയുള്ള സത്യമായ ഹൃദയമുള്ളവർ ഹൃദയേശ്വരനായ ബാബയുടെ ഹൃദയ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന കുട്ടികളാണ്, അവരാണ് രാജ്യ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുക.

2) ഹോണെസ്റ്റ് എന്നാൽ വിശ്വസ്തൻ, എന്ന് അവരെ പറയാം ആരാണോ ബാബയിൽ നിന്നും പ്രാപ്തമായ വജനാവുകൾ ബാബയുടെ നിർദ്ദേശം കൂടാതെ ഒരു കാര്യത്തിലും ഉപയോഗിക്കാത്തത്. മന്മത്തോ പരമത്തോ അനുസരിച്ച് സമയം വാക്ക് കർമ്മം സങ്കല്പം ശ്വാസം എന്നിവ സംഗദോഷത്തിൽ വ്യർത്ഥമായി ചിലവഴിച്ചാൽ, സ്വചിന്തനത്തിനു പകരം പരചിന്തനം ചെയ്താൽ, സ്വമാനത്തിനു പകരം ഏതെങ്കിലും അഭിമാനത്തിൽ വന്നാൽ, അപ്രകാരം ശ്രീമത്തിനു വിരുദ്ധമായി അതായത് ശ്രീമത്തിനു പകരം മന്മത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ നടന്നാൽ അവരെ ഹോണെസ്റ്റ് അഥവാ വിശ്വസ്ഥൻ എന്നു പറയുക സാധ്യമല്ല. ഈ വജനാവുകളെല്ലാം ബാപ്ദാദ വിശ്വ മംഗളത്തിന്റെ സേവനാർത്ഥം നൽകിയിട്ടുള്ളതാണ്, അപ്പോൾ ഏതു കാര്യത്തിനായിട്ടാണോ തന്നിട്ടുള്ളത് ആ കാര്യത്തിനു പകരം മറ്റു കാര്യങ്ങൾക്കായി ഉപയോഗിക്കുന്നു, ഇത് സമ്പത്തിന്റെ ദുർ ഉപയോഗമാണ് അതിനാൽ പവിത്രതയുടെ സ്റ്റേജ് ഇതാണ് -ഹോണെസ്റ്റ് ആകുക. ഓരോരുത്തരും അവരവരോട് ചോദിക്കുക ഞാൻ എത്രത്തോളം ഹോണെസ്റ്റ് ആയിട്ടുണ്ട്?

3) ഹോണെസ്റ്റിന്റെ മൂന്നാമത്തെ ലക്ഷണമിതാണ് -സദാ സർവ്വരെ പ്രതി ശുഭ ഭാവനയും ശ്രേഷ്ഠ കാമനയും ഉണ്ടായിരിക്കുക.

4)ഹോണെസ്റ്റ് എന്നാൽ സദാ സങ്കല്പത്തിലും വാക്കിലും കർമ്മത്തിലും നിമിത്ത ഭാവവും വിനയ ഭാവവും ഉണ്ടായിരിക്കും.

5)ഹോണെസ്റ്റ് എന്നാൽ ഓരോ ചുവടിലും സമർത്ഥ സ്ഥിതിയുടെ അനുഭവം ഉണ്ടായിരിക്കും. സദാ ഓരോ സങ്കല്പത്തിലും ബാബയുടെ കൂട്ടുകെട്ടും സഹയോഗത്തിന്റെ കൈയ്യും ഉള്ളതായി അനുഭവപ്പെടും.

6)ഹോണെസ്റ്റ് എന്നാൽ അർത്ഥം ഓരോ ചുവടിലും കയറുന്ന കലയുടെ അനുഭവം ഉണ്ടായിരിക്കുക.

7)ഹോണെസ്റ്റ് എന്നാലർത്ഥം ബാബ എന്താണോ എങ്ങനെയാണോ കുട്ടികൾക്കു മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷനാണ്, അതുപോലെ കുട്ടികൾ എന്താണോ എങ്ങനെയാണോ ബാബക്കു മുന്നിൽ സ്വയത്തെ പ്രത്യക്ഷമാക്കും. ബാബക്ക് എല്ലാം അറിയാമല്ലോ എന്നു പറയുകയല്ല ബാബക്കു മുന്നിൽ സ്വയത്തെ പ്രത്യക്ഷമാക്കലാണ് ഏറ്റവും വലുതിലും വലുതായ കയറുന്ന കലയിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗം. അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള ബുദ്ധിപ്പെടുത്തലുള്ള ഭാരങ്ങൾ സമാപ്തമാക്കുന്നതിനുള്ള സരളമായ യുക്തിയാണ് -സ്വയത്തെ സ്പഷ്ടമാക്കുക അതായത് പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം സ്പഷ്ടമാക്കുക. സ്വയത്തിന്റെ സ്പഷ്ടതയിലൂടെ ശ്രേഷ്ഠമായി തീരുക. എന്നാൽ ചെയ്യുന്നതെന്താണ്, ചിലതൊക്കെ പറയും, ചിലതൊക്കെ ഒളിച്ചു വയ്ക്കും. പറയുന്ന കാര്യങ്ങളോ ഏതെങ്കിലും സ്വാർത്ഥതയുടെ ആധാരത്തിൽ നേടിയെടുക്കുവാനുള്ള പ്രാപ്തിയായിരിക്കും. ചാതുര്യത്തോടുകൂടി തന്റെ കാര്യം അണിയിച്ചൊരുക്കി മന്മത്തിന്റെയും പരമത്തിന്റെയും പ്ലാൻ നല്ല രീതിയിൽ ഒരുക്കി ബാബക്കു മുന്നിൽ അഥവാ നിമിത്തമായ ആത്മാക്കൾക്കു മുന്നിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ബാബ നിഷ്കളങ്കനാഥനെന്നു മനസ്സിലാക്കി നിമിത്തമായ ആത്മാക്കളും നിഷ്കളങ്കരെന്നു മനസ്സിലാക്കി ചാതുര്യത്തോടുകൂടി സ്വയത്തെ ന്യായീകരിക്കുന്നതിന്റെ റിസൾട്ടെന്തായിരിക്കും? ബാപ്ദാദ

അഥവാ നിമിത്തമായിട്ടുള്ള ആത്മാക്കൾ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്നെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി അൽപ സമയത്തേക്ക് "ഹാം ശരിയാണ്" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും കാരണം അവർക്കറിയാം ഓരോ ആത്മാവിനും സഹനശക്തിയും നേരിടുവാനുള്ള ശക്തിയും എത്രത്തോളമുണ്ടെന്ന്. ഈ രഹസ്യം അറിയാവുന്നതു കൊണ്ട് അവർ ദേഷ്യപ്പെടില്ല പകരം ഒന്നുകൂടി മുന്നോട്ട് കൊണ്ടു പോകുന്നതിനുള്ള യുക്തികൾ പറഞ്ഞ് യോജിപ്പിച്ചു കൊണ്ടു പോകും. എന്നാൽ രഹസ്യം അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് യോജിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്നതും ഹൃദയം കൊണ്ട് യോജിച്ചു പോകുന്നതും തമ്മിൽ അന്തരമുണ്ട്. ചാതുര്യമുള്ളവരാകാൻ ആഗ്രഹിച്ചു എന്നാൽ യാതൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവരായി മാറി, എങ്ങനെ? അൽപമെന്തെങ്കിലും കിട്ടിയതിനോട് യോജിച്ചു, സമർത്ഥനെന്നു വിചാരിച്ച് വിജയി എന്നു മാനിച്ചിരിപ്പായി. അങ്ങനെയുള്ള കുട്ടികളോട് ബാബക്കു ദയ തോന്നുകയാണ് -സാമർത്ഥ്യത്തിന്റെ മറയ്ക്കൽ തനിക്കു മേൽ സദാകാലത്തേക്കു അമംഗളത്തിനു നിമിത്തമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. അപ്പോഴും ബാപ്റ്റാദ എന്താണ് പറയുന്നത്? ശ്രേഷ്ഠ പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ ഭാവിയല്ല.

8) ഹോണെസ്റ്റ് എന്നാൽ ഒരു കാര്യത്തിന്റെയും ആധാരത്തിലല്ല അടിത്തറ പണിതിരിക്കുന്നത്. ഓരോ കാര്യത്തിന്റെയും അനുഭവത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ, പ്രാപ്തികളുടെ ആധാരത്തിലായിരിക്കണം അടിത്തറ. കാര്യം മാറി അടിത്തറയും മാറി, നിശ്ചയത്തിൽ നിന്നും സംശയത്തിലേക്കു വന്നു. എന്ത് എന്തുകൊണ്ട് എന്ന ചോദ്യങ്ങളിലേക്കു വന്നു, ഇതിനെ പ്രാപ്തിയുടെ ആധാരത്തിലുള്ള അനുഭവം എന്നു പറയില്ല. ദുർബ്ബലമായ അടിത്തറ കൊച്ചു കൊച്ചു കാര്യങ്ങളിൽ ഇളക്കമുണ്ടാക്കുന്നു. എങ്ങനെ ഇന്നത്തേ കാലത്ത് വളരെ രമണീകമായ ഒരു കാര്യമെന്താണ് ബാബക്കു മുന്നിൽ വയ്ക്കുന്നത് -1977 വരെ പവിത്രമായിരിക്കണമായിരുന്നു, ഇനി ഇപ്പോൾ കൂടുതൽ സമയം പവിത്രമായിരിക്കുക ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. അതുകൊണ്ട് ബാബക്കു മുകളിൽ ഈ കാര്യം വിട്ടു കൊടുത്തു, സ്വയത്തെ നിർദ്ദോഷിയാക്കി ദൈവത്തേ ദോഷിയാക്കി. എന്നാൽ പവിത്രത ബ്രാഹ്മണന്റെ സ്വാഭാവിക സംസ്കാരമാണ്. പരിധിയുള്ള സംസ്കാരമല്ല. പരിധിയുള്ള പവിത്രത എന്നാലർത്ഥം ഒരു ജന്മത്തേക്കുള്ള പവിത്രത, പരിധിയുള്ള സന്യാസമാണ്. പരിധിയില്ലാത്ത സന്യാസി ജന്മജന്മാന്തരത്തേക്ക് അപവിത്രതയെ സന്യസിക്കുന്നു. ബാപ്റ്റാദ എപ്പോഴെങ്കിലും പവിത്രതക്ക് സമയത്തിന്റെ സീമ നൽകിയിട്ടിണ്ടായിരുന്നോ? സ്റ്റോഗനിലും എഴുതുന്നത് ബാബയിൽ നിന്നും സദാകാലത്തേക്ക് പവിത്രതയുടെയും സുഖ-ശാന്തിയുടെയും സമ്പത്തടക്കം എന്നാണ്. സമയത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ പവിത്രമായിരിക്കുക, ഇതിനെ പവിത്രതയുടെ ഏതു സ്റ്റേജെന്നു പറയും? ഇതിൽ നിന്നും തെളിയുന്നത് സ്വയത്തിന്റെ അനുഭവങ്ങളുടെയും പ്രാപ്തിയുടെയും ആധാരത്തിൽ അല്ല അടിത്തറയെന്നാണ്. അപ്പോൾ ഇതൊക്കെയാണ് വിശ്വസ്ഥരായ കുട്ടികളുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ. ഹോണെസ്റ്റ് എന്നാൽ ഹോളിയെസ്റ്റ്. മനസ്സിലായോ, ഹോണെസ്റ്റ് എന്നു എന്തിനെ പറയാമെന്ന്? ശരി.

അങ്ങനെയുള്ള സദാ സത്യമായ ഹൃദയമുള്ള, സത്യതയുടെ ആധാരത്തിൽ സർവ്വരുടെയും ആധാരമൂർത്തിയാകുന്ന, ഓരോ ചുവടിന്റെയും പ്രാപ്തിയുടെയും ആധാരത്തിൽ സ്വന്തം ജീവിതത്തിന്റെ ഓരോ ചുവടും വയ്ക്കുന്ന, സദാ ശ്രേഷ്ഠ മതവും ശ്രേഷ്ഠ ഗതിയും അനുസരിച്ചു നടക്കുന്ന, അങ്ങനെയുള്ള തീവ്ര പുരുഷാർത്ഥികൾക്ക് ബാപ്റ്റാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

അവ്യക്ത ബാപ്റ്റാദയുമായി വ്യക്തിഗത കൂടിക്കാഴ്ച:

1)സ്വയത്തെ സദാ വിജയി എന്നു അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? മാസ്റ്റർ സർവ്വ ശക്തിമാൻ എന്നാൽ സദാ വിജയി. ശ്രേഷ്ഠ പാർട്ടു ധാരി ആത്മാക്കളുടെ ഓർമ്മചിഹ്നം വിജയമാലയുടെ രൂപത്തിലുണ്ട്. വെറുതെ മാല എന്നല്ല വിജയമാല എന്നാണ്. ഇതിൽ നിന്നും എന്താണ് തെളിയുന്നത്? ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവു തന്നെയാണ് വിജയി ആത്മാവ് അതുകൊണ്ടാണ് വിജയമാല എന്നു വാഴ്ത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അങ്ങനെയുള്ള വിജയി ആണോ? അതോ ചിലപ്പോഴൊക്കെ വിജയമാലയിൽ തിരിക്കപ്പെടുകയും ചിലപ്പോൾ വിട്ടു പോവുകയും ചെയ്യുമോ?

ഏതൊരു കാര്യത്തിലും തോൽവിക്കുള്ള കാരണം എന്തായിരിക്കുമെന്ന് അറിയാമോ? തോൽവിക്കുള്ള പ്രധാന കാര്യം -സ്വയത്തെ അടിക്കടി പരിശോധിക്കുന്നില്ല, സമയത്തിനനുസരിച്ച് ലഭിക്കുന്ന യുക്തികൾ, വേണ്ട സമയത്ത് ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. ഈ കാരണത്താൽ തോൽവി ഉണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ സമയം കടന്നു പോയതിനു ശേഷം പശ്ചാത്താപത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ സ്മൃതി വരുന്നു-ഇങ്ങനെ ആയിരുന്നെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ ചെയ്യാമായിരുന്നു...അപ്പോൾ പരിശോധനയിൽ കുറവു വന്നതു കാരണം മാറ്റം വരുത്താൻ സാധിച്ചില്ല. പരിശോധനക്കുള്ള യന്ത്രമാണ് -ദിവ്യ ബുദ്ധി. ചെക്കിംഗിന്റെ രീതിക്ക് ചാർട്ട് വയ്ക്കുക തന്നെ വേണം

എന്നാൽ എന്നാൽ ദിവ്യ ബുദ്ധിയിലൂടെ മാത്രമേ ചാർട്ട് ശരിയായ രീതിയിൽ വയ്ക്കാനാകൂ. ദിവ്യ ബുദ്ധി ഇല്ലെങ്കിൽ തെറ്റും ശരിയെന്നു തോന്നും. ഒരു യന്ത്രം ശരിയല്ലെങ്കിൽ തലതിരിഞ്ഞ റിസൾട്ടും ഉണ്ടാകാം. ദിവ്യ ബുദ്ധി കൊണ്ട് പരിശോധിക്കുമ്പോൾ യഥാർത്ഥ പരിശോധന നടക്കും. അതുകൊണ്ട് ദിവ്യ ബുദ്ധിയിലൂടെ പരിശോധിക്കൂ, അപ്പോൾ മാറ്റമുണ്ടാകും, തോൽവിക്ക് പകരം ജയമുണ്ടാകും.

2) സദാ സ്വയത്തെ നടക്കുമ്പോഴും കറങ്ങുമ്പോഴും പ്രകാശത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂടിലെ ആകാശി ഫരിസ്ഥ എന്നു അനുഭവം ചെയ്യാറുണ്ടോ? എങ്ങനെ ബ്രഹ്മാബാബ അവിക്ത ഫരിസ്ഥയുടെ രൂപത്തിൽ നാലു ഭാഗത്തും സേവനത്തിനു നിമിത്തമായോ, അതുപോലെ ബാപ് സമാൻ സ്വയത്തെ പ്രകാശ സ്വരൂപ ആത്മാവെന്നും ലൈറ്റിന്റെ ആകാശി സ്വരൂപ ഫരിസ്ഥയെന്നും അനുഭവം ചെയ്യാറുണ്ടോ? ബാപ്ദാദ, രണ്ടുപേർക്കും സമാനമാകണ്ടോ? രണ്ടു പേരോടും സ്നേഹമില്ലേ? സ്നേഹത്തിന്റെ തെളിവാണ് -സമാനമാകുക. ആരോടെങ്കിലും സ്നേഹമുണ്ടെങ്കിൽ ആ ആൾ പറയുന്നതുപോലെ മാത്രമേ പറയൂ. സ്നേഹമെന്നാൽ സംസ്കാര മിലനം, സംസ്കാര മിലനത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ സ്നേഹമുണ്ടായിരിക്കും. സംസ്കാരങ്ങൾ ചേരില്ലെങ്കിൽ എത്ര തന്നെ സ്നേഹി ആകുവാൻ ശ്രമിച്ചാലും നടക്കില്ല.

അപ്പോൾ രണ്ടു അച്ഛന്മാരുടെയും സ്നേഹി അല്ലേ? ബാപ് സമാൻ ആകുക എന്നാൽ പ്രകാശ രൂപ ആത്മ സ്വരൂപത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുക, ദാദക്കു സമാനമാകുക എന്നാൽ ഫരിസ്ഥ. രണ്ടു അച്ഛന്മാർക്കും സ്നേഹത്തിന്റെ റിട്ടേൺ കൊടുക്കണം. അപ്പോൾ സ്നേഹത്തിന്റെ റിട്ടേൺ കൊടുക്കുന്നുണ്ടോ? ഫരിസ്ഥയായിട്ടാണോ നടക്കുന്നത് അതോ 5 തത്വങ്ങൾ അതായത് മണ്ണുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ദേഹം അതായത് ധരണി നിങ്ങളെ ആകർഷിക്കുന്നുണ്ടോ? ആകാശി ആയി കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഈ ദേഹം (ധരണി)ആകർഷിക്കില്ല. ബാബക്കു സമാനമാകുക എന്നാൽ ഡബിൾ ലൈറ്റാകുക. രണ്ടു ലൈറ്റും ഉണ്ടോ? ഒന്ന് ആകാശ രൂപത്തിൽ മറ്റേത് നിരാകാര രൂപത്തിൽ. അപ്പോൾ രണ്ടു പേർക്കും സമാനമല്ലേ? സമാനമായാൽ സദാ സമർത്ഥരും വിജയികളുമായിരിക്കും. സമാനമായില്ലെങ്കിൽ ചിലപ്പോൾ തോൽവി, ചിലപ്പോൾ ജയം, ഈ ഇളക്കത്തിൽ തന്നെ ആയിരിക്കും.

അചഞ്ചലമായിരിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമാണ് -സമാനമാകുക. നടക്കുമ്പോഴും കറങ്ങുമ്പോഴും സദാ സ്വയത്തെ നിരാകാരി ആത്മാവെന്നും കർമ്മം ചെയ്യുമ്പോൾ അവിക്ത ഫരിസ്ഥയെന്നും മനസ്സിലാക്കൂ. അപ്പോൾ സദാ മുകളിലായിരിക്കും, പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കും സന്തോഷത്തിൽ. മാലാഖമാരെ സദാ പറക്കുന്നതായിട്ടാണ് കാണിക്കുക. മാലാഖമാരെ പർവ്വത മുകളിലാണ് കാണിക്കുക. ഫരിസ്ഥ എന്നാൽ ഉയർന്ന സ്റ്റേജിൽ ഇരിക്കുന്നയാൾ. ഈ ദേഹത്തിന്റെ ലോകത്തിൽ എന്തു തന്നെ നടന്നാലും ഫരിസ്ഥ മുകളിൽ നിന്നും സാക്ഷിയായി എല്ലാ പാർട്ടുകളും കണ്ട് സാകാശ് കൊടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കും. സാകാശ്യം കൊടുക്കണം കാരണം മംഗളത്തിനു നിമിത്തമായവരാണ്. സാക്ഷിയായി കണ്ടുകൊണ്ട് സാകാശ് അതായത് സഹയോഗം കൊടുക്കണം. സീറ്റിൽ നിന്നും താഴെയിറങ്ങി അല്ല സാകാശ് കൊടുക്കേണ്ടത്. സാകാശ് കൊടുക്കൽ തന്നെ നിറവേറ്റലാണ്. നിറവേറ്റുക എന്നാൽ മംഗളത്തിനുള്ള സാകാശ് കൊടുക്കുക, എന്നാൽ ഉയർന്ന സ്റ്റേജിൽ സ്ഥിതി ചെയ്ത് സാകാശ് കൊടുക്കുക -ഇതിൽ വിശേഷ ശ്രദ്ധ ഉണ്ടായിരിക്കണം. നിറവേറ്റുക എന്നാൽ മിക്സാറുക അല്ല, ചിന്തകളിലൂടെയും ദൃഷ്ടിയിലൂടെയും സഹയോഗത്തിന്റെ സാകാശ് കൊടുക്കുക എന്നാണ്. പിന്നെ ഒരു പ്രകാരത്തിലുമുള്ള അന്തരീക്ഷത്തിന്റെ പ്രഭാവത്തിലും വരില്ല. അഥവാ പ്രഭാവം വരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ മനസ്സിലാക്കണം സാക്ഷി സ്ഥിതിയുടെ സ്റ്റേജിൽ അല്ല എന്ന്. പ്രശ്നങ്ങളുടെ കൂട്ടുകാരാകരുത്, ബാബയുടെ കൂട്ടുകാരാകണം. സാക്ഷി ആകേണ്ടിടത്ത് സാമി ആകുമ്പോഴാണ് പ്രഭാവത്തിൽ വരുന്നത്. ഇപ്രകാരം കർത്തവ്യം നിറവേറ്റുമെങ്കിൽ ലോകത്തിനു മുന്നിൽ ലൈറ്റ് ഹാസ്സായി മാറി പ്രഖ്യാതമാകും.

ഇന്നത്തെ കാലത്തിന്റെ ട്രെന്റ് എങ്ങനെയുള്ളതാണ്? മഹാരഥികളുടെ മനസ്സിൽ ആരംഭ കാലത്ത് തന്റെ സമപ്രായക്കാരെ അപവിത്രതയിൽ നിന്നും പവിത്രതയിലേക്ക് കൊണ്ടു വന്നേ പറ്റൂ എന്ന ലഹരിയുണ്ടായിരുന്നു. ആ ലഹരി ഓർമ്മയുണ്ടോ? എങ്ങനെയുള്ള ഉത്സാഹമായിരുന്നു? എല്ലാവരെയും മോചിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഉത്സാഹം, ശക്തി നിറക്കുവാനുമുള്ള ഉത്സാഹം ഉണ്ടായിരുന്നു. ആദിയിൽ ഉത്സാഹമുണ്ടായിരുന്നു സമപ്രായക്കാരെ മോചിപ്പിക്കണം രക്ഷിക്കണം. ഇപ്പോൾ അങ്ങനെയുള്ള ഉത്സാഹമുണ്ടോ? പോക പോകെ ദുർബ്ബലരാകുന്നവരെ, ബന്ധനത്തിലിരിക്കുന്ന പുതിയ ആത്മാക്കളെ ബന്ധനമുക്തമാക്കാനുള്ള -അത്രയും ഉത്സാഹം ഉണ്ടോ, ഇത് ഡ്രാമയാണ് എന്നു പറഞ്ഞു വിട്ടു കളയുന്നു. വർത്തമാന സമയത്ത് നിങ്ങളുടെ പാർട്ടെന്താണ്? വരദാനിയുടെ, മഹാദാനിയുടെ, മംഗളകാരിയുടെ. ഡ്രാമയുണ്ട് എന്നാൽ ഡ്രാമയിൽ നിങ്ങളുടെ പാർട്ടെന്താണ്? അപ്പോൾ ഈ ഉത്സാഹം തീർച്ചയായും പടരണം? എങ്ങനെ അഗ്നിശമന

സേനക്കാരുടെ ഉത്സാഹം പോലെ. തീ പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, ഇനി അത് അണച്ചു പറ്റൂ, അങ്ങനെ യുള്ള ലഹരി ഉണ്ടായിരിക്കണം. നിങ്ങളുടെ ലഹരിയിൽ അവർ രക്ഷിക്കപ്പെടും. അഥവാ നിങ്ങൾ ഡ്രാമ എന്നു പറഞ്ഞു വിട്ടു കളയുകയാണെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ രാജധാനിയുടെ സ്ഥാപന നടക്കുകയല്ലേ എന്നു വിചാരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ മംഗളം എങ്ങനെ ഉണ്ടാകും? അറിവുള്ളതിനാൽ ഇത് ഡ്രാമയാണെന്ന അറിവുണ്ട്, എന്നാൽ ഡ്രാമയ്ക്കെന്ത് നിങ്ങളുടെ കർത്തവ്യമെന്നാണ്? അപ്പോൾ മഹാരഥികളുടെ ലഹരി എന്തായിരിക്കണം? എന്തെങ്കിലും കേട്ടാൽ ശുഭചിന്തനം നടക്കണം പരചിന്തനമല്ല. നിങ്ങളുടെ ശുഭചിന്തനം അവരുടെ ബുദ്ധിയെ ശീതളമാക്കാം. നിങ്ങൾ വിട്ടുകളഞ്ഞാൽ അവർ പോയതു തന്നെ കാരണം പ്രാക്ടിക്കലായി നിമിത്ത ശക്തികൾക്കാണ് പാർട്ടുള്ളത്. ബാബ നട്ടെല്ലു മാത്രമാണ്. ശക്തികൾ ഏതു സ്ഥിതിയിലായിരിക്കണം? ദേവികളുടെ ചിത്രത്തിൽ മുഖ്യമായി രണ്ടു വിശേഷതകൾ കാണിക്കാറുണ്ട്. കണ്ണുകളിൽ മാതൃഭാവം, കൈകൾ ശസ്ത്രധാരി അതായത് അസുര സംഹാരം നടത്തുന്നവൾ, മാതൃഭാവന അതായത് ദയയുടെ ഭാവന ഒപ്പം സംഹാരത്തിന്റെ ഭാവനയും. സംഹരിക്കുക എന്നാൽ അവരിലെ ആസുരീയ സംസ്കാരങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കുവാനുള്ള പ്ലാനുമുണ്ടായിരിക്കണം, ദയയും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ലോഹുൾ ഒപ്പം ലവ്ഫുള്ളിന്റെയും ബാലൻസുമുണ്ടായിരിക്കണം, രണ്ടും ഒപ്പത്തിനൊപ്പം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഈ ദുർബ്ബലതയുടെ ലഹരി, വിനാശം കാരണം പ്രത്യക്ഷമായതൊന്നുമല്ല, വളരെ കാലമായിട്ടുള്ളതാണ്, എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അതിന് ഒളിഞ്ഞിരിക്കുവാനാവില്ല. ആദ്യം ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ ഗുപ്തമായി ദുർബ്ബലത നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും, ഇപ്പോൾ സമയം അടുത്തു വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു അതുകൊണ്ട് ദുർബ്ബലതയെ ഒളിപ്പിക്കാനാവില്ല. രാജാവാകുന്നവർ, പ്രജയാകുന്നവർ, ചെറിയ പദവി നേടുന്നവർ, സേവാധാരി ആകുന്നവർ അങ്ങനെ എല്ലാവരും ഇപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷമാകും. അന്ത്യത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സാക്ഷാത്ക്കാരം എങ്ങനെയുള്ളതായിരിക്കും? ഈ സാക്ഷാത്ക്കാരം ചെയ്തിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ദുർബ്ബലത ഇല്ലായിരുന്നു, ഇപ്പോൾ ഉണ്ടായതാണ്, അങ്ങനെയല്ല ഇപ്പോൾ അത് പ്രസിദ്ധമാകുവാനുള്ള അവസരമുണ്ട്. സമാപ്തിയുടെ സമയത്ത് എല്ലാ അസുഖങ്ങളും ഇളകുന്നതു പോലെ, സമാപ്തിയുടെ സമയതു കാരണം ഓരോരുത്തരുടെയും വൈവിധ്യമാർന്ന ദുർബ്ബലതകൾ പ്രത്യക്ഷമാകും. ഇപ്പോൾ ഒരു ലഹരി കാണപ്പെടുന്നുണ്ട് ഇനി പലതരം ലഹരികൾ കാണാം. അതിയിലേക്കു പോയേ പറ്റൂ, അതി ഉണ്ടായാലേ അന്തയമാകൂ. ഉള്ളിലുള്ള ദുർബ്ബലതകൾ ഒളിഞ്ഞിരിക്കില്ല, ഏതെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാകും, എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഭാവന ഇവരുടെയെല്ലാം മംഗളമുണ്ടാക്കട്ടെ എന്നായിരിക്കണം. നിങ്ങൾ വരദാനികളാണ്, നിങ്ങളുടെ ഓരോ സങ്കല്പവും ഓരോ ആത്മാവിനെയും പ്രതി മംഗളത്തിന്റേതായിരിക്കണം. ലഹരികൾ ഇനിയും പലതും വരും, ഒന്ന് അടങ്ങുമ്പോൾ അടുത്തത് വരും, ഇതെല്ലാം മനോരഞ്ജനത്തിനുള്ള വെള്ളിത്തിരകളാണ്, പദവികളും സ്വപ്നമാകുന്നുണ്ട്. ഇത് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തുന്ന സീനുകൾ ഉണ്ടാകും. ഒരു വശത്ത് പുതിയ പുതിയ കുട്ടികൾ മത്സരത്തിൽ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നതു കാണാം, മറുവശത്ത് ക്ഷീണിതരും നിന്നു പോയവരും പ്രസിദ്ധരാകും. മൂന്നാമതൊരു വശത്ത് വളരെ കാലമായി ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ദുർബ്ബലതകൾ പ്രത്യക്ഷമാകും, ഒന്നും പുതിയതല്ല. എന്നാൽ ദയാ ദൃഷ്ടിയും ഭാവനയും രണ്ടും ഒപ്പമുണ്ടായിരിക്കണം. ശരി - ഓം ശാന്തി.

വരദാനം- ബാബയും വരദാതാവും ഈ ഡബിൾ സംബന്ധത്തിലൂടെ ഡബിൾ പ്രാപ്തി എടുക്കുന്ന സദാ ശക്തിശാലി ആത്മാവായി ഭവിക്കൂ!

സർവ്വ ശക്തികളും ബാബയുടെ സമ്പത്തും വരദാതാവിന്റെ വരദാനവുമാണ്. ബാബയും വരദാതാവും - ഈ രണ്ടു സംബന്ധത്തിലൂടെ ഓരോ കുട്ടിക്കും ഈ ശ്രേഷ്ഠ പ്രാപ്തി ജനിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. ജനിക്കുമ്പോൾ തന്നെ അച്ഛൻ കുട്ടിയെ തനിക്കു സമാനം സർവ്വ ശക്തികളുടെ അധികാരി ആക്കുന്നുണ്ട്. ഒപ്പം തന്നെ വരദാതാവെന്ന ബന്ധത്തിലൂടെ ജനിക്കുമ്പോൾ തന്നെ മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിമാനായി മാറ്റി "സർവ്വ ശക്തി ഭവ" എന്ന വരദാനം ലഭിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഒരാളിലൂടെ ഈ രണ്ടു അധികാരങ്ങൾ ലഭിക്കുമ്പോൾ സദാ ശക്തിശാലിയായി മാറുന്നു.

സ്റ്റോഗൻ-വിദേഹി ആകുക എന്നാൽ ദേഹവും ദേഹത്തോടൊപ്പം പഴയ സ്വഭാവ, സംസ്കാരം അഥവാ ദുർബ്ബലതകളിൽ നിന്നും വേറിടുക എന്നാണ്.